

[Aage Frandsen]

Med hensyn til de lovforslag, vi har til behandling her, skal jeg berøre nogle af forslagene, mens min partifælle hr. Agerschou berører andre forslag.

Når det drejer sig om det store forslag om arbejdsgiveromlægningen, mener vi, at det principielt er rigtigt – det mener vi stadig væk – at lægge nogle af afgifterne om. Om man kan kalde det genialt eller man skal finde et andet ord, ved jeg ikke, men jeg synes i hvert tilfælde, det er en fornuftig måde. Det er måske, fordi jeg nødig bruger så stærke ord som ordet genialt. Det har i høj grad vist sig under udvalgsarbejdet, at det er mere vanskeligt, end også vi troede. Specielt vedrørende de små erhvervsdrivende er der en række utilsigtede ting, som heller ikke vi havde regnet med. Når f.eks. større håndværksmestre kan sige, at de vil komme til at tjene 1 mio. kr. ved dette, må vi sige, at det ikke var det, der var meningen med det. De pågældende er selvfølgelig glade, men der er en række andre, der selvfølgelig er mindre glade, for der er nogle, der betaler for det. Det var ikke tilsligtet.

Når det drejer sig om landbruget, har vi fået at vide, at man forventer, at der kommer en afsmitning fra andelsselskaberne, som får en fordel, ned til de enkelte enheder. Det er glimrende for landbruget. Der er en række andre virksomheder, som er stillet, skal vi sige på nogenlunde samme måde, men hvor det ikke er dem selv – f.eks. inden for fiskeriet – som ejer de pågældende virksomheder, sådan som det principielt er tilfældet for landbrugets vedkommende. Selv om vi fortsat mener, at det er principielt rigtigt at lave en række omlægninger her, må vi sige, at vi er stødt på en masse problemer i forbindelse med omlægningen.

Det er også karakteristisk, hvad der ellers er normalt ved anden behandling, at der ikke er noget ændringsforslag, til trods for at alle ved, at der er problemer, og at det lovforslag, der er nu, ikke er tilfredsstillende. Derfor er vi selvfølgelig helt enige med Socialdemokratiet i, at der er behov for at arbejde videre med det. Det mener vi, uanset at vi ikke er tilhængere af loven som sådan, men det kan i hvert tilfælde gøre, at den får mindre utilsigtede virkninger, end der er tale om på nuværende tidspunkt.

Så skal jeg endelig til allersidst sige om de forslag, der vedrører ATP-afgiften, at vi ikke har lod og del i det, og derfor vil vi ikke stemme

for disse ændringsforslag. Vi ønsker dem ikke til afstemning; der er ingen grund til at trætte Folketinget med det.

Agerschou (SF):

Jeg vil i første omgang koncentrere mig lidt om den behandling, Folketingets Socialudvalg har været udsat for fra ministerens side i forbindelse med lovforslag nr. L 123, altså det lovforslag, der drejer sig om nedsættelse af arbejdsgiverperioden.

Da lovforslaget forelå, bad vi om en kommentar fra Kommunernes Landsforening. Kommentaren viste, at den model, man havde valgt at administrere efter, ville medføre en voldsom offentlig meradministration. Det erkendte socialministeren, som så kom med et ændringsforslag mandag. Vi bad om at få en kommentar fra Kommunernes Landsforening. Det skete ved ca. 15-tiden. Vi havde et møde kl. 18, hvor vi gennemgik bilag, vi havde et møde kl. 21.15, hvor vi ventede på kommentaren fra Kommunernes Landsforening, vi havde et møde kl. 22.15, hvor vi stadig væk ventede på kommentaren fra Kommunernes Landsforening, vi havde et møde kl. 23.15, hvor vi stadig ventede på kommentaren fra Kommunernes Landsforening, og så havde vi et møde kl. 0.30 om natten, hvor vi fik kommentaren fra Kommunernes Landsforening.

Det kunne være i orden, hvis det var Kommunernes Landsforening, der havde snøvlet i det, men dagen efter viste det sig faktisk, at journalisterne havde kommentaren fra Kommunernes Landsforening allerede inden deres deadline. Da jeg i går spurgte, hvornår Socialministeriet rent faktisk havde kommentaren fra Kommunernes Landsforening, viste det sig, at den var kommet til Socialministeriet kl. 17.24.

Nu ville det være fint, hvis socialministeren ville høre efter, hvad der bliver sagt fra talerstolen!

Vi mener, at Socialudvalget er blevet holdt for nar i denne sag. Det er, som om man i Socialministeriet ikke mener, at medlemmerne af Socialudvalget har andet at give sig til en mandag aften end at sidde og vente på en kommentar, der allerede er ankommet i ministeriet. Det viser sig også, at vi er blevet fyldt med lodret løgn under sagens behandling. Vi mener ikke, at vi skal finde os i den behandling. Når vi fra Folketingets Socialudvalg beder om en kom-